

Sygn. akt XVII AmE 96/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2022 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Jolanta Stasińska

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2022 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 25 listopada 2019 roku, Nr (...)(...)

1. oddała odwołanie,
2. zasądza od Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 96/20

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 25 listopada 2019 roku, numer (...)(...), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 ze zm.), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 5 grudnia 2018 r., na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Handlowemu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A., kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r., orzekł, co następuje:

1. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą A. (NIP: (...)) w dniu 10 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w A. ul. (...), naruszyła obowiązek stosowania

się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust.1 pkt 3a tej ustawy,

2. Za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzam dla Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą A. karę pieniężną w kwocie 4 048 zł (słownie: cztery tysiące czterdzieści osiem złotych).

Od wyżej wymienionej decyzji powód Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A. złożył odwołanie. Zaskarżył decyzję w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, a mianowicie art. 7 w z związku z art. 77 §1 i 80 k.p.a. poprzez pominięcie zawartego w aktach sprawy dowodu w postaci Planu ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej dla obszaru działania (...) S.A. Oddział Ł.(...) jako operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w zakresie, w jakim dokument ten przewidywał ograniczenie poboru energii w okresie 6 godzin przy przekazaniu bez wyprzedzenia polecenia dyspozytorskiego ograniczenia w poborze energii - wprowadzenia 19 i 20 stopnia zasilania - co doprowadziło do uznania, że Powódka naruszyła obowiązek dostosowania się do wprowadzonego ograniczenia;

2. naruszenie prawa materialnego, a to:

1) art. 11 i art. 11d ust. 3 PE poprzez ich zastosowanie w sytuacji, gdy w okresie objętym zaskarżoną decyzją w mocy były jedynie ograniczenia w poborze energii nałożone na podstawie art. 11 c ust. 2 pkt 2 PE, nie zaś powyższych przepisów;

2) art. 56 ust. 1 pkt 3a PE poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy przepis ten nie przewiduje sankcji za naruszenie ograniczeń na podstawie art. 11 c ust. 2 pkt 2 PE, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

W świetle powyższych zarzutów, wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji, oraz zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1. oddalenie odwołania;

2. na podstawie art. 148¹ k.p.c. rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym;

3. zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Energia elektryczna do obiektu odbiorcy: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą A., zlokalizowanego w A. ul. (...) dostarczana jest na podstawie Umowy kompleksowej sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucji dla odbiorców z grupy taryfowej A, B i C2x nr (...) zawartej w dniu 18 lipca 2011 r., zgodnie z którą, Odbiorca zobowiązany jest do ograniczenia poboru mocy w przypadku wprowadzenia ograniczeń na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów (§4 pkt. 2. Załącznika A do ww. umowy). Odbiorca na etapie zawierania ww. umowy ustalił wartości mocy bezpiecznej dla 20 stopnia zasilania (§ 1 pkt. 1. Załącznika A do ww. umowy) (k. 10-32, 35akt adm.).

Informacje o wielkości danych dotyczących Odbiorcy wynikające z Planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały Odbiorcę w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r., zostały przekazane Odbiorcy przez (...) wraz z pismem z dnia 15 października 2014 r. o sygn. (...). (k. 50 akt adm.)

(...) S.A. w dniu 10 sierpnia 2015 roku wydały komunikat, iż w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Jednocześnie, w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki (obecnie: Minister Energii) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. Rada Ministrów w dniu 11 sierpnia 2015 r. wydała Rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. (okoliczności bezsporne)

Na wezwanie Prezesa URE (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w L. (dalej: (...)), do której sieci Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A. (dalej: „Odbiorca”) jest przyłączona, pismem z dnia 10 maja 2016 r. o znaku (...) przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w A. ul. (...). Wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie] wynosiła:

- 10 sierpnia 2015 r. łącznie 1,3494000 (MW w godzinie).

(k. 3-4 akt adm.)

Pismem z dnia 5 grudnia 2018 r. Prezes URE zawiadomił Odbiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez Odbiorcę do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. W szczególności Odbiorca został wezwany do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od OSD wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 – 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. (k. 1-2 akt adm.)

Pismem z dnia 6 lutego 2019 r. Odbiorca przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w niniejszej sprawie. (k. 9-12 akt adm.)

W toku postępowania Prezes URE wzywał odbiorcę oraz (...) do udzielenia dalszych wyjaśnień oraz złożenia dokumentów. (k. 71, 72-77, 79-95 akt adm.)

Pismem z dnia 7 listopada 2019 r., zawiadomiono Odbiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie oraz wyznaczono 7-dniowy termin na zapoznanie się z zebrany w sprawie materiałem

dowodowym i wniesienie co do niego ewentualnych uwag. (k. 96 akt adm.). Zawiadomienie zostało prawidłowo doręczone Odbiorcy w dniu 15 listopada 2019 r. (k. 97 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Strony nie wystąpiły o przeprowadzenie rozprawy, natomiast rozpoznanie sprawy na rozprawie nie było konieczne, wobec czego wystąpiły podstawy rozstrzygnięcia sprawy na posiedzeniu niejawnym.

Odwołanie nie jest zasadne.

W treści odwołania powód twierdził, iż nie zaistniały przesłanki na nałożenia kary na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., gdyż przepis ten odnosi się wprost do art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 p.e., natomiast przedmiotowe ograniczenia zostały wprowadzone na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e.

Powyższe twierdzenie powoda jest niezasadne.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. Zgodnie natomiast z ust. 6 Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców; zaś zgodnie z ust. 7, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Dalej wskazać należy, iż zgodnie z art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Z treści powyższego przepisu wynika, iż w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii do kompetencji OSP na mocy tej ustawy należało wprowadzenie ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii, na okres nie dłuższy niż 72 godziny. W dalszej kolejności ustawodawca przewidział, w treści art. 11d ust. 3 tej ustawy, iż w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Należy wskazać przy tym, iż art. 11 c jak również art. 11 d ustawy – Prawo energetyczne jest wynikiem implementacji postanowień dyrektywy 2005/89 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. dotyczącej działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych. Przyczyną

powołania powyższych przepisów jest zatem dalsze doprecyzowanie działań jakie powinien podjąć OSP w związku z zaistnieniem (powstaniem i występowaniem) zagrożenia bezpieczeństwa dostawy energii Elektrycznej, jednym z nich jest wprowadzenie przedmiotowych ograniczeń, do których powód powinien był się zastosować. Okoliczność, iż doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia, o którym mowa w treści art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, nie oznacza, iż nie zostały one wprowadzone na podstawie art. 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 i 11 d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 oraz określająca możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle organicznym czasie i na ściśle określonym terytorium. Niewątpliwie zaś fakt „występowania zagrożenia” wynika wprost z treści komunikatu OSP, w którym stwierdził „wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej”. W świetle powyższego OSP, w myśl powyższych regulacji prawnych posiadała kompetencję do wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń w poborze energii w myśl art. 11d ust. 3, zaś okres i zakres terytorialny ich obowiązywania, na podstawie art. 11c ust.2 pkt 2 powołanej ustawy wprowadzono od godziny 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 roku z informacją o zgłoszonej konieczności wprowadzenia dalszych ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne. Jak już bowiem wskazano, OSP mogło wprowadzić przedmiotowe ograniczenia do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust.7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiała uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

W świetle powyższego nieuzasadnione jest wnioskowanie powoda, iż wprowadzenie przez OSP przedmiotowych ograniczeń w czasie „wystąpienia zagrożenia” tj. na podstawie art. 11d. ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, którego okres i zakres terytorialny został określony zgodnie z wymogami art. 11c ust. 2 pkt 2 powoduje zwolnienie powoda z odpowiedzialności, o której mowa w treści art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne.

Bezsporny był w niniejszej sprawie fakt niedostosowania się przez powoda do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii w dniu 10 sierpnia 2015 roku i przekroczenia przez powoda dopuszczalnego wówczas poboru mocy w łącznej wysokości 1,3494000 MW w godzinie.

Powód w treści odwołania wskazał jednak, że zgodnie z § 8 Rozporządzenia operatorzy opracowują plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które precyzują sposób wprowadzania i obowiązywania ograniczeń w poborze energii wprowadzone przez operatora. Jak wynika z zawartego w aktach sprawy Planu Ograniczeń (ust. 8 lit. a), jeżeli polecenie dyspozytorskie zostało przekazane bez wyprzedzenia, to osiągnięcie poboru ustalonego w stopniach zasilania od 19 do 20 powinno nastąpić do 6 godzin od jego otrzymania. Informację o wprowadzeniu 20 stopnia zasilania, co zobowiązywało powoda do zastosowania ograniczeń w poborze energii elektrycznej poniżej 0,600 MW, powód otrzymał dniu 10 sierpnia 2015 r. telefonicznie - czego pozwany nie kwestionował. Niezwłocznie po otrzymaniu komunikatu, powód przystąpił do wygaszania pracy urządzeń pobierających energię elektryczną. Z uwagi na trwające procesy technologiczne, wygaszanie trwało 3 godziny, co jednak w przekonaniu powoda nie naruszyło wyżej opisanej procedury realizowania ograniczeń w poborze energii. Powód podniósł też, że informacja o wprowadzeniu ograniczeń została przekazana nie osobom wyznaczonym na podstawie obowiązującej (zawartej w aktach sprawy) Instrukcji współpracy w sprawie obsługi ruchowej stacji transformatorowej 15/04,kV nr (...) zlokalizowanej w A. przy ul. (...), lecz do sekretariatu przedsiębiorstwa.

W odniesieniu do powyższego wskazać należy, że jak wynika z treści zawiadomienia z dnia 15 października 2014 roku poinformowano powoda, że: „ (...) w powyższym planie ze względu na sposób przekazywania powiadomień i poleceń służb dyspozytorskich Zakład Wasz został zaliczony do grupy: R (...)” (k. 19 akt adm.). Ponadto, w załączniku do powyższego zawiadomienia, wskazano m.in., że: „Odbiorcy energii elektrycznej mogą być powiadomieni o ograniczeniach w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej za pomocą radia w formie tzw. „ komunikatów energetycznych ” o stopniach zasilania oraz telefonicznie przez odpowiednie służby dyspozytorskie. W tym celu odbiorców objętych planem ograniczeń dzieli się we sposobu powiadamiania na następujące grupy: R -

odbiorcy, którzy otrzymują powiadomienia wyłącznie w formie radiowych „komunikatów energetycznych” (R) o obowiązujących stopniach zasilania. ” (pkt. 5. Załącznika do ww. zawiadomienia. (k. 19 v akt adm.). Wobec powyższego przyjąć należało, że ograniczenie poboru energii w okresie 6 godzin przy przekazaniu bez wyprzedzenia polecenia dyspozytorskiego ograniczenia w poborze energii – wprowadzenia 19 i 20 stopnia zasilania (...) ” nie dotyczyło powoda, lecz Odbiorców, którzy oprócz radiowych „komunikatów energetycznych” (R) mogą otrzymywać telefonicznie dodatkowe powiadomienia/polecenia (T) (pkt 5. Załącznika do ww. zawiadomienia). Zasadnie wskazał pozwany w odpowiedzi na odwołanie, że powyższa kwestia została dostatecznie wyjaśniona w treści decyzji (str. 8-9 decyzji, k. 9v-10 akt sprawy). Wobec powyższego niezasadny był podniesiony przez powoda zarzut naruszenia art. 7, 77§ 1 i 80 k.p.a.

Bezsporna była natomiast kwestia, że powód nie należy do kręgu podmiotów, które w myśl § 6 ust. 1 przedmiotowego Rozporządzenia podlegają ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami. Zgodnie natomiast z treścią z §8 ust. 1 i 2 wskazanego Rozporządzenia operatorzy opracowują plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne. Z treści natomiast planu ograniczeń z dnia 15 października 2014 roku (k 19 akt adm.) wynika, że wobec wprowadzonych ograniczeń powód nie był zobowiązany do natychmiastowego zatrzymania pracy urządzeń i całkowitego zaprzestania poboru energii, a jedynie do przygotowania i zastosowania odpowiednich działań w przedmiotowym okresie, których rezultatem byłoby ograniczenie poboru energii w odpowiednim zakresie, czego jednak nie wykonał w sposób dostateczny, dokonując przedmiotowych przekroczeń w dniu 10 sierpnia 2015 roku.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Jak już wyżej wskazano powód nie dostosował się do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii w dniach 10 sierpnia 2015 roku przez OSP na podstawie 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Powyższe oznacza, że zaistniała przesłanka do nałożenia na powoda przez prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kary pieniężnej. Wymierzenie na tej podstawie kary pieniężnej ma charakter obligatoryjny.

Zgodnie z treścią 56 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji) wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1-38, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym (...). Zgodnie natomiast z ust. 6 ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Ponadto, według ust. 6a Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

W niniejszej sprawie, przy ocenie stopnia szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze zakres przekroczenia w dniach 10 sierpnia 2015 roku mocy o 1,3494000 MW w godzinie. Powyższe wynika bowiem z faktu, iż powód nie stosując się do wprowadzonych ograniczeń, dokonując przekroczenia w powyższym zakresie, w sposób bezpośredni oddziaływał negatywnie na bezpieczeństwo energetyczne. Skutkiem takiego działania może być bowiem wystąpienie rzeczywistego zagrożenia w pracy całego systemu. Powyższa okoliczność świadczy o stopniu szkodliwości czynu powoda wyższym niż znikomy. Z tego względu przyjęcie, że szkodliwość czynu powoda była większa niż znikoma, uniemożliwiało odstąpienie od nałożenia na powoda kary na podstawie powołanego wyżej art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne.

W niniejszej sprawie brak było też podstaw do przyjęcia, iż zaistniały przesłanki do zmniejszenia nałożonej na powoda kary. W nawiązaniu do złożonego przez powoda dokumentu wskazującego rozliczenie przychodów w 2018 roku (jako poprzedzającym rok w którym wydano zaskarżoną decyzję) wynika, że maksymalna kara jaką mógł nałożyć pozwany wynosiła (...) zł (k. 95 akt adm.). Mając powyższe na względzie oraz treść art. 56 ust.3 cytowanej wyżej ustawy przyjąć należało, iż nałożona na powoda kara w wysokości 4.048,00 zł jest znacznie niższa od limitu określonego treścią art. 56 ust.3 ustawy – Prawo energetyczne. Ponadto zauważenia wymaga okoliczność, iż wysokość kary jest adekwatna do wysokości dokonanego przez powoda przekroczenia. Wysokość kary pieniężnej stanowi bowiem iloczyn 3,000 zł i łącznego przekroczenia mocy odpowiadającej MW w poszczególnych godzinach doby, po zaokrągleniu w dół pełnych złotych (1,3494000 MW x 3000 zł) zwłaszcza, iż wartość mnożnika wynika z tego, że pozwany wziął pod uwagę poziom

najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MW energii elektrycznej na rynku bilansującym, tj. 1,50 zł (odnotowanej 7 stycznia 2016 roku), której należałoby się spodziewać przy ograniczonej podaży elektrycznej w okresie 10-31 sierpnia 2015 roku i dodatkowo, aby kara spełniła swoją wychowawczą i represyjną funkcję, podwoił ją z tytułu sankcji. Jak zasadnie wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 25 marca 2021 roku, sygn. akt VII AGa 825/19: „Przyjęcie tej ceny, jako najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej, znajduje uzasadnienie w fakcie, że tak ustalona wysokość kary ma być dla przedsiębiorcy sankcją odczuwalną, a nie symboliczną.” Tak ustalona kara nie przekracza również możliwości płatniczych powoda. Ponadto wskazać należy, iż kara administracyjna nie stanowi odpłaty za popełniony czyn, lecz ma charakter środka przymusu służącego zapewnieniu realizacji wykonawczo – zarządzających zadań administracji agregowanych przez pojęcie interesu publicznego (wyrok TK z dnia 31 marca 2008r., SK 75/06, OTK-A 2008, Nr 2, poz. 30). Powód w toku niniejszego postępowania nie wykazał, aby nałożona kara zachwiała jego płynność finansową. Wskazać przy tym należy, iż kara w nałożonej wysokości, jest relatywnie niska i zarazem adekwatna do zakresu stwierdzonego naruszenia. Będzie również odpowiednio odczuwalna, na tyle dolegliwa, aby spełniła swoje funkcje. Należało zatem przyjąć, iż kara w wysokości 4.048,00 zł będzie na tyle odczuwalna dla powoda, aby spełniła swoje funkcje represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 479⁵³§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników postępowania na podstawie art. 98 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Na koszty postępowania po stronie pozwanego złożył się koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł.

Sędzia SO Jolanta Stasińska